

Sacred Slogans

“70 Faces of the Torah” / “Eilu Va’eilu”

I. 70 Faces of Torah

A. Source

<p>1. Numbers Rabba Nasso 13:15 SEVENTY SHEKELS, AFTER THE SHEKEL OF THE SANCTUARY (Num. 7:19). Why? <u>As the numerical value of yayin (wine) is seventy, so there are seventy modes of expounding the Torah.</u></p> <p>Why does it say ONE in connection with the dish? <u>It symbolizes the Torah which must be one; as you read, One Torah and one ordinance shall be... for you</u> (Num.15:16).</p> <p>Why does it say ONE in connection with the basin? Because the words of the Written Law and those of the Oral Law were all given by one Shepherd; one God communicated them all to Moses on Sinai.</p>	<p>1. במדבר רבה נשא יג:טו שבעים שקל בשקל הקדש למה כשם שיין חשבונו שבעים כך יש <u>שבעים פנים בתורה</u></p> <p>למה נאמר בקערה האחת <u>כנגד התורה הצריכה להיות אחת</u></p> <p>כמה דתימא (במדבר טו) תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם למה נאמר במזרק אחד שדברי תורה שבכתב ודברי תורה שבע"פ כולם נתנו מרועה אחד כולם אל אחד אמרן למשה מסיני</p>
---	--

B. “Revealing Faces”

<p>2. M. Avot 3:11 Rabbi Elazar of Modi'in says: One who profanes the Kodeshim (sacred material); one who desecrates the holidays; one who whitens (embarrasses) the face of another in public; one who nullifies the covenant of Abraham our father, peace be upon him; <u>one who reveals meanings (lit. “faces”) in the Torah that run contrary to the law, even though he has Torah knowledge and good deeds, he has no share in the world to come.</u></p>	<p>2. משנה אבות ג:יא רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות והמלבין פני חברו ברבים והמפר בריתו של אברהם אבינו עליו השלום <u>והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא</u> :</p>
--	--

C. Incorrect Teachings

<p>3. M. Avot 5:8 [The] sword comes to the world for the delay of justice, and for the perversion of justice, and because of those who interpret the Torah counter to the accepted law.</p>	<p>3. משנה אבות ה:ח חרב בא לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין ועל המורים בתורה שלא כהלכה :</p>
<p>4. M. Sanhedrin 11:2 A rebellious elder [who rebels] against [a ruling of] the court—as it is written, (Deuteronomy 17:8) “If there arise a matter too hard for thee in judgment, etc.” There were three courts there, one sitting at the entrance of the Temple Mount, one sitting at the entrance of the Temple Courtyard, and one sitting at the</p>	<p>4. משנה סנהדרין יא:ב זקן ממרא על פי בית דין שנאמר (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט וגו' שלשה בתי דינים היו שם אחד יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח העזרה ואחד יושב בלשכת הגזית באים לזה</p>

<p>Chamber of Hewn Stone. They come to the one at the entrance of the Temple Mount, and say, “Thus I have expounded and thus have my fellows expounded”; “Thus I have taught and thus have my fellows taught.” If they heard [the teaching], they tell them. If not, they come to those at the entrance of the Temple Courtyard, and say, “Thus I have expounded and thus have my fellows expounded”; “Thus I have taught and thus have my fellows taught.” If they heard [the teaching], they tell them. If not, they all come to The Great Court in the Chamber of Hewn Stone, from which Torah goes out to all of Israel, as it is says, (Deuteronomy 17:10) “from that place which the Lord shall choose.” [If] he returned to his city and taught again the way he taught [previously], he is exempt. [But if] he ruled [for others] to act [in accordance with his deviant teaching], he is liable, as it says, (Deuteronomy 17:12) “and the man that doeth presumptuously”: he is not liable until he rules [for others] to act [in accordance with his deviant teaching]. A student [of his] who rules [for others] to act [in accordance with his teacher’s deviant teaching] is exempt; it results that his stringency [that his is not qualified to offer practical instruction] is his leniency [that he is exempt from punishment].</p>	<p>שעל פתח הר הבית ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם שמעו אומרים להם ואם לאו באין להם לאותן שעל פתח העזרה ואומר כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך לימדתי וכך לימדו חבירי אם שמעו אומרים להם ואם לאו ואלו באים לבית דין הגדול שבלשכת הגזית שממנו יוצאת תורה לכל ישראל שנאמר (דברים י"ז) מן המקום ההוא אשר יבחר ה' חזר לעיר ושנה ולימד כדרך שהיה למד פטור ואם הורה לעשות חייב שנאמר (שם /דברים י"ז) והאיש אשר יעשה בזדון אינו חייב עד שיורה לעשות תלמיד שהורה לעשות פטור נמצא חומר קולו :</p>
--	---

II. Eilu Va'Eilu Divrei Elokim Hayim / These and Those are the Words of the Living God

A. Midrash Aggadah / Homiletical Exegesis

<p>5. B. Gittin 6b R. Evyatar is the authority whose view was confirmed by his Master, [in the following way]. Commenting on the text, And his concubine played the harlot against him (Jud. 19:2), R. Evyatar said that the Levite found a fly with her, and R. Jonathan said that he found a hair on her. R. Evyatar soon afterwards came across Elijah and said to him: ‘What is the Holy One, blessed be He, doing?’ and he answered, ‘He is discussing the question of the concubine in Gibeat.’ ‘What does He say?’ said Elijah: [He says], My son Evyatar says So-and-so, and my son Jonathan says So-and-so,’ Said R. Evyatar: ‘Can there possibly be uncertainty in the mind of the Heavenly One?’ He replied: Both [answers] are the word of the living God. He [the Levite] found a fly and excused it, he found a hair and did not excuse it. R. Judah explained: He found a fly in his food and a hair in loco concubitus; the fly was merely disgusting, but the hair was dangerous. Some say, he found both in his food; the fly was not her fault, the hair was.</p>	<p>5. בבלי גיטין ו:ב ועוד, הא ר' אביתר הוא דאסכים מריה על ידיה, דכתיב: ותזנה עליו פילגשו, רבי אביתר אמר: זבוב מצא לה, ר' יונתן אמר: נימא מצא לה, ואשכחיה ר' אביתר לאליהו, א"ל: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא? א"ל: עסיק בפילגש בגבעה, ומאי קאמר? אמר ליה: אביתר בני כך הוא אומר, יונתן בני כך הוא אומר, א"ל: ח"ו, ומי איכא ספיקא קמי שמיא? א"ל: אלו ואלו דברי א-להים חיים הן זבוב מצא ולא הקפיד, נימא מצא והקפיד. אמר רב יהודה: זבוב בקערה, ונימא באותו מקום, זבוב - מאיסותא, ונימא - סכנתא. איכא דאמרי: אידי ואידי בקערה, זבוב - אונסא, ונימא - פשיעותא.</p>
---	---

B. Hillel vs. Shammai

Background on the Disputes

<p>6. M. Avot 5:17 Every argument that is for [the sake of] heaven's name, it is destined to endure. But if it is not for [the sake of] heaven's name -- it is not destined to endure. What is [an example of an argument] for [the sake of] heaven's name? The argument of Hillel and Shammai. What is [an example of an argument] not for [the sake of] heaven's name? The argument of Korach and all of his congregation</p>	<p>6. משנה אבות פרק ה' יז כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים איזו היא מחלוקת שהוא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו :</p>
<p>7. B. Sanhedrin 88b From the time that the disciples of Shammai and Hillel grew in number, and they were disciples who did not attend to their masters to the requisite degree, dispute proliferated among the Jewish people and the Torah became like two Torahs</p>	<p>7. בבלי סנהדרין דף פח:ב משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן - רבו מחלוקת בישראל, ונעשית תורה כשתי תורות.</p>
<p>8. B. Yevamot 14b Come and hear: Although Beth Shammai and Beth Hillel are in disagreement on the questions of rivals, sisters, an old bill of divorce, a doubtfully married woman, a woman whom her husband had divorced and who stayed with him over the night in an inn, money, valuables, a <i>perutah</i> and the value of a <i>perutah</i>, Beth Shammai did not, nevertheless, abstain from marrying women of the families of Beth Hillel, nor did Beth Hillel refrain from marrying those of Beth Shammai. This is to teach you that they shewed love and friendship towards one another, thus putting into practice the Scriptural text, Love ye truth and peace.</p>	<p>8. בבלי יבמות דף יד:ב ת"ש : אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, ובאחיות, בגט ישן, ובספק אשת איש, ובמגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק, בכסף ובשוה כסף, בפרוטה ובשוה פרוטה, לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מבית הלל, ולא ב"ה מבית שמאי, ללמדך, שחיבה וריעות נוהגים זה בזה, לקיים מה שנאמר : + זכריה ח' + האמת והשלום אהב</p>
<p>9. Y. Shabbat 1:4 3c R. Joshua of Onayya taught, "The disciples of the House of Shammai took positions down below and killed disciples of the House of Hillel [before they went upstairs]" It has been taught: Six of them went upstairs, and the rest of them took positions with swords and spears.</p>	<p>9. ירושלמי שבת א:ד ג ג תנא רבי יהושע אונייא תלמידי ב"ש עמדו להן מלמטה והיו הורגין בתלמידי בית הלל תני ששה מהן עלו והשאר עמדו עליהן בחרבות וברמחי'</p>

Resolution

<p>10. B. Eiruvin 13b Rabbi Abba said that Shmuel said: <u>For three years Beit Shammai and Beit Hillel disagreed.</u> These said: The halakha is in accordance with our opinion, and these said: The halakha is in accordance with our opinion. <u>Ultimately, a Divine Voice emerged and proclaimed: Both these and those are the words of the living God.</u> However, <u>the halakha is in accordance with the opinion of Beit Hillel.</u> The Gemara asks: Since both these and those are the words of the living God, why were Beit Hillel privileged to have the halakha established in</p>	<p>10. בבלי עירובין יג:ב אמר רבי אבא אמר שמואל : שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו. <u>יצאה בת קול ואמרה : אלו ואלו דברי א-להים חיים הו, והלכה כבית הלל.</u> וכי מאחר שאלו ואלו דברי א-להים חיים מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן - מפני שנוחין ועלובין היו, ושונים דבריהן ודברי בית שמאי.</p>
---	--

<p>accordance with their opinion? The reason is that they were agreeable and forbearing, showing restraint when affronted, and when they taught the halakha they would teach both their own statements and the statements of Beit Shammai. Moreover, when they formulated their teachings and cited a dispute, they prioritized the statements of Beit Shammai to their own statements, in deference to Beit Shammai.</p>	<p>ולא עוד אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן.</p>
<p>11. Y. Yevamot 1:6 3b It was taught: A Divine Voice emanated and said, “<u>These and those are the words of the living God, but the law is always like Beit Hillel.</u>”</p>	<p>11. ירושלמי יבמות א:ו דף ג טור ב תני יצאתה בת קול ואמר' אילו ואילו דברי א-להים חיים הם אבל הלכה כבית הלל לעולם</p>

Following Beit Shammai

<p>12. Y. Yevamot 1:6 3b But once the Divine Voice emanated, the law is always like Beit Hillel. <u>And whoever violates the words of Beit Hillel is liable for death.</u></p>	<p>12. ירושלמי יבמות א:ו דף ג טור ב אבל משיצאת בת קול לעולם הלכה כדברי בית הלל וכל העובר על דברי בית הלל חייב מיתה</p>
<p>13a. Deuteronomy 6:7 Teach them to your children. Talk about them when you sit at home and when you walk along the road, <u>when you lie down and when you get up.</u></p>	<p>13. דברים ו:ז וְשִׁנְתֶם לְבַיְתְּכֶם וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשֹׁבְתֵיכֶם בְּיֵשֶׁבְתֵיכֶם וּבְלֶקְתֶּם בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבֵיכֶם וּבְקוּמְכֶם:</p>
<p>13b. M. Berachot 1:3 The <u>school of Shammai says: In the evening all people should recline and recite [Shema], and in the morning they should stand</u>, since it says [in the verse (Deut. 6:7)], “And when you lie down and when you arise.” <u>But the school of Hillel says: Each person may recite it in his usual way (posture), since it says (ibid.), “And when you walk on the road.”</u> If so, why does it say “and when you lie down and when you arise”? [It means:] <u>at the time when people are lying down, and at the time when people are arising.</u></p>	<p>משנה ברכות א:ג בית שמאי אומרים בערב כל אדם יטו ויקראו ובבוקר יעמדו שנאמר (דברים ו) ובשכבך ובקומך ובית הלל אומרים כל אדם קורא כדרכו שנאמר (שם /דברים ו/) ובלכתך בדרך אם כן למה נאמר ובשכבך ובקומך בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים</p>
<p>Said Rabbi Tarfon: “I was once traveling on the road, and I reclined to recite [Shema] in accordance with the view of the school of Shammai, and [by doing so] I put myself in danger of [attack by] bandits.” <u>They [the other Sages] said to him: “You would have deserved to be guilty for your own fate, since you went against the view of the school of Hillel.”</u></p>	<p>אמר ר' טרפון אני הייתי בא בדרך והטיתי לקרות כדברי ב"ש וסכנתו בעצמי מפני הלסטים אמרו לו כדני היית לחוב בעצמך שעברת על דברי ב"ה:</p>
<p>13c. Y. Berachot 1:4 3b R. Ba [Abba] bar Kohen in the name of R. Judah ben Pazzi, “I will prove to you that the words of the scribes are dearer than the words of the Torah. <u>For lo, if R. Tarfon [in the story] did not recite [the Shema' at all] at most he would have been liable for neglecting to fulfill a positive commandment [of the Torah for which there is no punishment]. But because he violated</u></p>	<p>ירושלמי ברכות א:ד ג ב ר' בא בר כהן בשם ר' יודה בן פזי - מדברי תורה שהרי רבי טרפון אילו לא קרא לא היה עובר אלא בעשה וע"י שעבר על דברי ב"ה נתחייב מיתה על שם ופורץ גדר ישכנו נחש</p>

<p><u>the words of the House of Hillel, [words of the scribes,] he was liable to be put to death [at the hands of bandits],</u> in accord with [the principle,] ‘And a serpent will bite him who breaks through a wall [i.e. one who violates a rabbinic regulation]’ [Ecc 10:8].”</p>	
--	--

Intellectual Integrity

<p>14. B. Eiruvim 6b-7a The law is always in agreement with Beth Hillel, but he who wishes to act in agreement with the ruling of Beth Shammai may do so, and he who wishes to act according to the view of Beth Hillel may do so; <u>[he, however, who adopts] the more lenient rulings of Beth Shammai and the more lenient rulings of Beth Hillel is a wicked man, [while of the man who adopts] the restrictions of Beth Shammai and the restrictions of Beth Hillel Scripture said: But the fool walketh in darkness (Ecc. 2:14). A man should rather act either in agreement with Beth Shammai both in their lenient and their restrictive rulings or in agreement with Beth Hillel in both their lenient and their restrictive rulings.</u></p> <p>Now is not this self-contradictory? You said: ‘The halachah is always in agreement with Beth Hillel, and then you [proceed to] say: ‘But he who wishes to act in agreement with the ruling of Beth Shammai may do so!’ This is no difficulty; the latter statement [was made] before [the issue of] the Divine Voice while the former [was made] after [the issue of] the Divine Voice.</p> <p>And if you prefer I might reply: Both the former and the latter statements [were made] after [the issue of] the Divine Voice [but the latter] represents [the view of] R. Joshua who does recognize the authority of Divine Voice.</p> <p>And if you prefer I might reply: It is this that was meant: Whenever you come across two Tannas and two Amoras who differ from one another in the manner of the disputes between Beth Shammai and Beth Hillel, a man should not act either in accordance with the lenient ruling of the one Master and the lenient ruling of the other Master, nor in accordance with the restriction of the one and the restriction of the other, but either in accordance with the lenient and restrictive ruling of the other or in accordance with the lenient and restrictive ruling of the other.</p>	<p>14. בבלי עירובין ו:ב-ז:א לעולם הלכה כבית הלל, והרוצה לעשות כדברי בית שמאי - עושה, כדברי בית הלל - עושה. <u>מקולי בית שמאי ומקולי בית הלל - רשע, מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל - עליו הכתוב אומר הכסיל בחשך הולך, אלא, אי כבית שמאי - כקוליהון וכחומריהון, אי כבית הלל - כקוליהון וכחומריהון.</u></p> <p>הא גופא קשיא : אמרת לעולם הלכה כבית הלל והדר אמרת הרוצה לעשות כדברי בית שמאי עושה! לא קשיא ; כאן - קודם בת קול, כאן - לאחר בת קול</p> <p>ואיבעית אימא : הא והא לאחר בת קול, ורבי יהושע היא, דלא משגח בבת קול.</p> <p>ואיבעית אימא, הכי קאמר : כל היכא דמשכחת תרי תנאי ותרי אמוראי דפליגי אהדדי כעין מחלוקת בית שמאי ובית הלל - לא ליעבד כי קוליה דמר וכי קוליה דמר, ולא כחומריה דמר וכי חומריה דמר.</p>
---	---

15. M. Eiduyot 1:4-6

Why are the opinions of Hillel and Shammai recorded [only] to be nullified? To teach the generations that one should not rely on their opinions, for the fathers of the world did not rely on their opinions.

And why do we record the words of an individual among the many, when the law is [according to] the words of the many? Because if the court sees [fit] the words of the individual, it may rely on them. But a court is not able to nullify the words of a fellow court unless they are greater in wisdom and number [than the fellow court]. If they are greater in wisdom but not number, or in number but not in wisdom, they are not able to nullify its words until they become greater in wisdom and number.

Rabbi Yehudah said: “If so, why do we record the words of an individual among the majority [only] to be nullified? For if a person says “Thus I have received [the law],” another will say to him “You heard it according to the words of So-and-So.”

משנה עדויות א משנה ד-ו

ולמה מזכירין את דברי שמאי והלל לבטלה ללמד לדורות הבאים שלא יהא אדם עומד על דבריו שהרי אבות העולם לא עמדו על דבריהם :

ולמה מזכירין דברי היחיד בין המרובין הואיל ואין הלכה אלא כדברי המרובין שאם יראה בית דין את דברי היחיד ויסמוך עליו שאין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו עד שיהיה גדול ממנו בחכמה ובמנין היה גדול ממנו בחכמה אבל לא במנין במנין אבל לא בחכמה אינו יכול לבטל דבריו עד שיהיה גדול ממנו בחכמה ובמנין :

אמר רבי יהודה אם כן למה מזכירין דברי היחיד בין המרובין לבטלה שאם יאמר האדם כך אני מקובל יאמר לו כדברי איש פלוני שמעת :